

використання в натуральному і вартісному вираженні.

Успішне управління матеріально-технологічним забезпеченням підприємства дозволяє впровадити сучасні технології виробництва, реалізувати інвестиційні проекти підприємств різних організаційно-правових форм, розробити нові математичні моделі оцінювання ресурсного забезпечення підприємств, сформулювати та опрацювати інформацію для прийняття управлінських рішень для запобігання кризових явищ на підприємств, тим самим забезпечити підприємству стабільний розвиток.

Використані джерела

1. Кулиняк І. Я., Шпак О. Г., Прийма Л. Р. Ресурсне забезпечення розвитку підприємства. Економічні проблеми сталого розвитку: мат. міжн. наук.-практ. конф. Суми : Сумський державний університет., 2013. Т. 1. С. 148-149.
2. Мартиненко В. Стратегія життєздатності підприємств промисловості: навч. посібник. К.: Центр навчальної літератури, 2006. 328 с.
3. Матросова Л. М. Теоретичні засади поняття «виробничі ресурси підприємства» та їх класифікація. Економічний вісник Донбасу. 2011. № 2 (24). С. 207-2011.

Вівюрко (Кнюх) Віта

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Крисько Ж.Л.)

СУТНІСТЬ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Як відомо, у сучасній економічній теорії прийнято розрізняти декілька аспектів конкурентоспроможності (рис. 1): конкурентоспроможність товарів; конкурентоспроможність товаровиробників (підприємств); конкурентоспроможність регіонів (країн).

Термін «конкурентоспроможність» можна розглядати як здатність конкурувати, тобто здатність успішно функціонувати, досягати поставлених цілей й відстоювати власні інтереси в умовах конкуренції, тобто протидії зовнішнього оточення. Ось чому, зміст конкурентоспроможності варто вивчати через природу конкуренції.

За своєю суттю конкуренція є однією з фундаментальних економічних категорій, повноцінні теоретичні основи якої були закладені в XVIII столітті в працях яскравих представників класичної політичної економії А. Сміта і Д. Рікард [2]. Існують дві точки зору на сутність конкуренції: конкуренція як процес і конкуренція як структура ринку. Теоретичні концепції в рамках цих напрямів представлені на рис. 2.

Рис. 1. Види конкурентоспроможності

Примітка. Побудовано автором на основі [1].

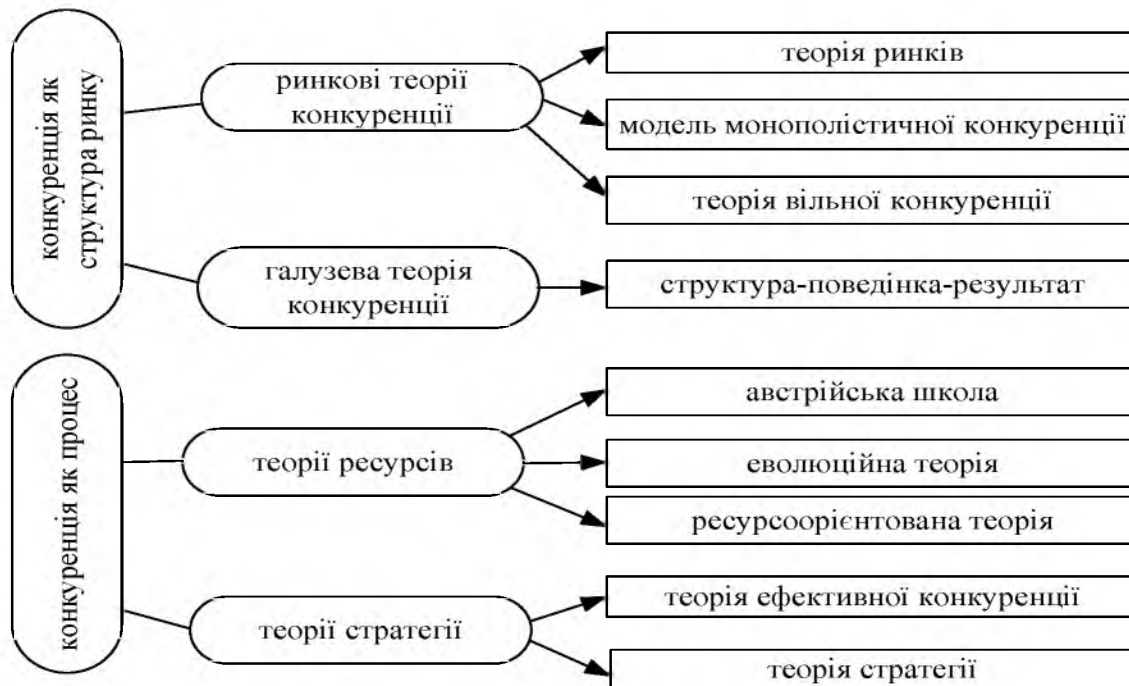

Рис. 2. Концепції конкуренції

Примітка. Наведено за [2].

Вважається, що конкуренція є силою, що діє на ринку, яка відображає наявність ринкової влади у підприємства і залежить від обсягу остаточного попиту на її продукцію. Отже, основним завданням підприємства є збільшення обсягу залишкового попиту за рахунок посилення диференціації продукту.

Зауважимо, що підходи до вивчення конкуренції та конкурентоспроможності економічних суб'єктів дають необхідне уявлення про предмет дослідження. Серед конкуруючих суб'єктів можна виокремити підприємства, галузі, регіони, країни. Форми конкуренції економічних суб'єктів різноманітні, вони формуються під впливом територіальних, галузевих, державних, ринкових факторів. При цьому під конкурентоспроможністю в широкому сенсі варто розуміти здатність суб'єкта досягати поставлених цілей. У цьому відношенні конкурентоспроможність є більш широким поняттям, ніж конкурентна перевага. Отже, конкурентна перевага характерна для підприємства, а конкурентоспроможність формується як самим підприємством, так і його зовнішнім оточенням.

Використані джерела

1. Тарнавська Н. П. Управління конкурентоспроможністю підприємств: теорія, методологія, практика. Тернопіль: Економічна думка, 2008. 570 с.
2. Крисько Ж. Л. Сутність конкурентоспроможності через вивчення природи конкуренції. Глобальні та національні проблеми економіки. Електронне наукове фахове видання. Випуск № 22. Миколаїв, 2018. С. 22-26.
3. Крисько Ж. Л. Фактори забезпечення та підвищення конкурентоспроможності підприємства. Актуальні проблеми менеджменту в умовах інноваційного розвитку економіки: збірник тез доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції. Тернопіль, квітень 2018 року. Тернопіль : Тайп, 2017. С. 121-123.

Вінтоняк Оксана, Кравчук Богдан

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Сmacher І. І.)

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ І ПРОЕКТАМИ

Призначення та роль організаційного механізму реалізації інвестиційних проектів розкривається шляхом врахування впливу чинників зовнішнього та внутрішнього середовища на процес його впровадження. Скорочення обсягів залучення інвестиційних ресурсів промисловими підприємствами в Україні, зумовлено недосконалістю чинного законодавства, порушенням договірних зобов'язань, відсутністю ефективної системи страхування ризиків, коливанням курсу валюти, зростанням інфляції, нераціональним розподілом інвестиційних ресурсів між галузями економіки, складною економічною ситуацією в державі, зношенням основних засобів, зниженням ліквідності інвестицій, скорочення інвестиційної привабливості підприємств. Виконані дослідження дали змогу розвинути класифікацію чинників впливу на формування та функціонування